

Slujba biblică, apostolică și profetică

Predica nr. 8 – 2011 (GB08)

Ewald Frank

Iubiți frați și surori în Hristos, doamnelor și domnilor, Dumnezeu să vă binecuvânteze! Sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Este întotdeauna un mare privilegiu să împărtășești Cuvântul lui Dumnezeu cu poporul lui Dumnezeu din multe țări.

Iubiților, noi avem același subiect: revenirea lui Hristos, pregătirea noastră ca să fim gata atunci când El va veni. Noi să nu fim printre cei ce vor fi dezamăgiți, ci să aparținem de grupul privilegiat al celor aleși care de bunăvoie merg întreaga cale cu Domnul, fără să facă vreun compromis în vreo privință sau punct din învățătură, ci au luat poziție pe baza Cuvântului lui Dumnezeu care rămâne în veac și care este singurul adevăr de pe fața pământului.

Multe texte din Scriptură vorbesc despre diferitele venituri ale Domnului, dar noi suntem interesați în mod deosebit de revenirea Lui pentru cei ce-L așteaptă ca să fie răpiți în slavă la Cina de nuntă a Mielului.

În 1 Tesaloniceni cap. 3, vers. 13, citim: ***„ca să vi se întărească inimile și să fie fără prihană în sfințenie, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi”***.

Aceasta este o făgăduință și apostolul Pavel s-a referit la ea în multe epistole pe care le-a scris bisericilor locale. Apoi, în 1 Tesaloniceni cap. 4, avem descrierea lucrurilor care vor avea loc la venirea Domnului.

Această venire va fi venirea Lui personală, nu va fi un proces care să se întindă pe zile, săptămâni sau luni. Va fi un eveniment care se va petrece cu adevărat. Așa cum a fost la prima Lui venire, nașterea Sa n-a avut loc de-a lungul veacurilor. Nașterea a fost vestită, dar la împlinirea vremurilor, Mântuitorul S-a născut într-o zi și într-un loc.

În același fel, înălțarea Lui la cer a avut loc într-o zi, într-o clipă. Și revenirea Lui se va petrece într-o zi, într-o clipă și mai întâi vor învia cei morți în Hristos, iar apoi, noi cei vii care vom fi rămas vom fi transformați și împreună vom fi răpiți.

Mulți dintre cei ce cred slujba fratelui Branham au venit cu ideea că mesajul este strigătul din 1 Tesaloniceni cap. 4, și ei cred că acum Hristos coboară deja, pentru că mesajul este trâmbițat. Dar acest lucru pur și simplu nu este adevărat! Domnul nostru rămâne în cer până la vremea despre care se vorbește în Fapte cap. 3 de la vers. 17 la 21. Hristos rămâne în cer până când toate lucrurile sunt reșezate. Iar acest mesaj este mesajul reșezării tuturor lucrurilor. Iar această așezare din nou trebuie să aibă loc în acest timp în Biserica Mireasă din toată lumea. Este ultimul și cel mai important mesaj din întregul timp de har. Și apoi, desigur, Scriptura spune în 1 Tesaloniceni cap. 4, vers. 16: **„Căci însuși Domnul Se va coborî din cer”** – nu o învățătură, nu un mesaj, ci însuși Domnul. Și eu vă rog, iubiți frați și surori, să credeți așa **cum** zice Scriptura și să credeți **ce** zice Scriptura. Vă rog, opriți-vă în a mai adăuga propriile voastre interpretări la Cuvântul lui Dumnezeu.

În 1 Tesaloniceni cap. 5, vers. 2 ni se spune despre ziua Domnului care va veni ca un hoț, noaptea. Apoi merge mai departe și în vers. 3, spune: **„Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată”**.

Noi ne aflăm acum în mijlocul acestui proces de pace. Niciodată nu au fost atât de multe războaie pe pământ ca în timpul acesta. Peste tot și în fiecare zi auzim de războaie, vești de războaie; dar în același timp, urgența procesului de pace este la ordinea zilei. Și

noi trebuie să ne dăm seama de importanța procesului de pace care are loc în timpul nostru.

În 1 Tesaloniceni cap. 5, vers. 4, ni se spune: **„Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț”**. Aici ajungem la un punct foarte important: voi fraților, care trăiți în acest timp, la sfârșitul timpului de har, voi fraților care vedeți și auziți cum se împlinesc toate aceste prorocii și lucruri care au fost spuse mai dinainte în Biblie, voi care trăiți în această generație, când prorociile biblice devin o realitate vie sub ochii noștri, voi fraților, care cunoașteți textele profetice din Scriptură, voi fraților care cunoașteți mesajul acestui timp, voi fraților care cunoașteți cuvântul făgăduit pentru acest ceas, voi nu sunteți în întuneric, ca această zi să vă surprindă ca un hoț...pentru că: **„Voi toți sunteți fii ai lumini”**. **„Spre seară se va arăta lumina”**. Și Domnul nostru a spus: **„cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții”**.

În 2 Petru cap. 1, apostolul Petru ne vorbește despre revenirea lui Hristos și ne prezintă cele mai importante lucruri care sunt făgăduințele lui Dumnezeu **„prin care ne facem părtași firii dumnezeiești”**. Numai dacă avem parte de ceva de natură divină, doar atunci noi primim o natură divină în sufletul nostru. Așa este cu nașterea din nou. Mai întâi noi primim Cuvântul lui Dumnezeu care este sămânța. Noi nu suntem născuți din nou pentru că o personalitate carismatică apare pe scenă. Nu! Noi suntem născuți din nou dacă primim sămânța Cuvântului lui Dumnezeu și dacă Duhul lui Dumnezeu poate veni peste noi ca să creeze o viață nouă în noi.

Noi trebuie să înțelegem și să trăim aceste lucruri făgăduite nouă în sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu.

În 2 Petru cap. 1, vers. 16 citim: **„În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui”**.

Ce afirmație puternică! **„Nu am venit cu basme meșteșugit alcătuite.”**Acum, vreau să vă vorbesc despre mesajul biblic al

timpului de sfârșit. Nu doar „mesajul timpului de sfârșit”, ci mesajul timpului de sfârșit bazat pe Biblie. Vom spune numai ce spune Biblia. Vom învăța așa cum învață Scriptura. Vom tăcea acolo unde Scriptura nu vorbește.

De exemplu, dacă citim în Apocalipsa cap. 10, despre glasul celor șapte tunete, acolo Ioan a auzit un glas din cer care i-a spus: „***Nu scrie ce au spus cele șapte tunete***”. Deci nu avem nimic scris despre cele șapte tunete. Dumnezeu a tăcut și a păstrat-o ascunsă – atunci și noi tăcem și o lășăm ascunsă, așa cum vrea Dumnezeu.

De aceea citim în Apocalipsa cap. 1 vers. 3, că noi trebuie să păzim lucrurile care **sunt scrise, sunt scrise în această Carte** a prorociei. Lucrurile care nu sunt scrise în această Carte, trebuie să le lășăm în seama lui Dumnezeu. Vă rog, nu încercați să interpretați, lăsați pe Dumnezeu s-o facă.

Dacă veți încerca să interpretați, nu veți avea altceva decât „basmе meșteșugit alcătuite”. Și avem multe asemenea basme în circulație chiar și în rândul celor ce spun că cred mesajul timpului de sfârșit.

De aceea, eu, fratele Frank, am o trimitere divină să merg din oraș în oraș, din țară în țară și să predic NUMAI Cuvântul lui Dumnezeu. Și eu voi predica numai ceea ce este scris în Cuvântul lui Dumnezeu – nimic altceva nu va ieși de pe buzele mele.

Aici apostolul Petru spune: „***am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui***”, referindu-se la Muntele schimbării la față, când ei au auzit glasul Dumnezeului celui Atotputernic care le-a vorbit – citesc vers. 17 din 2 Petru cap. 1: „***Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea***”.

Urmează apoi această afirmație copleșitoare – mie îmi place așa de mult – din vers. 18: „***Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer*** – noi înșine, noi apostolii, care eram acolo cu Hristos, când au apărut Moise și Ilie când eram cu El pe muntele cel sfânt, noi am văzut, noi am auzit acel glas, noi am văzut slava Lui.

Prieteni, acesta este lucrul care contează. Noi trebuie să fim prezenți acolo unde Dumnezeu lucrează pe acest pământ. Un martor adevărat este cu adevărat de crezut dacă el a văzut ceva, să zicem un accident sau orice altceva s-ar întâmpla. Un martor trebuie să fie acolo atunci când se întâmplă ceva.

De aceea Domnul nostru le-a spus celor 12 apostoli: „*Voi sunteți martorii Mei*”. Și atunci când l-a chemat pe apostolul Pavel, i-a spus: „*lată te pun martor...*”. Un martor trebuie să fi văzut ceva, un martor trebuie să fi auzit ceva.

Dragi prieteni, eu sunt cel mai neînsemnat dintre toți slujitorii lui Dumnezeu. Dar eu sunt un martor care a văzut și a auzit ceea ce a lucrat Dumnezeu în timpul nostru. Și, iubiților, dacă eu aș ști doar ce a făcut Dumnezeu în ultimii două mii de ani sau ceea ce este scris în istoria bisericii sau ceea ce s-a întâmplat în cei 500 de ani de la reformă până azi, dacă aș ști doar ceea ce a fost în trecut, aș fi un om vrednic de compătimire. Dacă nu aș cunoaște Cuvântul făgăduit pentru timpul nostru, dacă nu aș putea spune: am auzit, am văzut, am fost acolo când s-a desfășurat acea slujbă supranaturală în timpul nostru. Da, L-am cunoscut pe Domnul înainte să-l cunosc pe fratele Branham și scopul chemării lui divine și al slujbei sale. Dar, iubiților, eu voi fi veșnic recunoscător Dumnezeului Cel Atotputernic pentru că din anul 1955 până în 1965 am cunoscut în mod direct slujba fratelui Branham. Voi știți foarte bine, eu întotdeauna L-am predicat pe Isus Hristos, am predicat mântuirea, dar am împărtășit și adevăratele învățături ale Cuvântului lui Dumnezeu.

Eu trebuie să spun acestei generații că același Dumnezeu care a dat făgăduința referitoare la Ioan Botezătorul care urma să vină și să pregătească calea Domnului la prima venire a lui Hristos, același Dumnezeu a spus în prorocul Maleahi cap. 4: „*Vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte să vină ziua Domnului ziua cea mare și înfricoșată. Și el va întoarce, el va întoarce inimile părinților la copii,*” iar acum, la vremea sfârșitului, „*el va întoarce inimile copiilor înapoi la părinții de la început*”. O așezare din nou deplină în starea în care era Biserica la început. Nu la starea de după 50 de ani sau de după 300 de ani, ci la starea în care era chiar la început.

Fratele Branham a avut o slujbă evanghelistică reșezată, o slujbă de învățură reșezată, o slujbă profetică reșezată. Eu am văzut-o, eu am auzit-o. Am fost în adunările pe care le-a ținut în Europa și în Statele Unite, așa că eu cunosc bine mesajul acestui ceas.

Prieteni, îngăduiți-mi s-o spun încă o dată: eu cred că Dumnezeu are sub control toate lucrurile. Și eu cred că numai Dumnezeu are dreptul să decidă în Împărăția Sa. Eu nu cred că vreun om, fie el din orice biserică, din orice denominație sau religie, are ceva de spus în Împărăția lui Dumnezeu. Eu pur și simplu nu cred. Eu cred că orice om, din orice biserică poate spune ce vrea și să facă ceea ce crede sau învață cea biserică sau denominație. Dar noi nu vorbim despre biserici și denominațiuni, noi nu vorbim despre religie, noi vorbim despre Isus Hristos și despre planul lui Dumnezeu de mântuire. Noi vorbim despre făgăduințele pe care le-a dat Dumnezeu Bisericii Sale și poporului Israel înainte ca să aibă loc revenirea lui Hristos.

De aceea, noi suntem interesați numai în AȘA VORBEȘTE DOMNUL, de adevăratele făgăduințe ale Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu.

Când eu am auzit pentru prima oară mărturia fratelui Branham, ceea ce i-a fost spus când a fost trimis de Dumnezeu în 11 iunie 1933, și anume: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, așa ești trimis tu cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Prieteni, câteodată mă mânia în Duhul. Mi s-a întâmplat de curând în ultima călătorie de misiune în patru țări din Africa de Vest. Am fost în biserici penticostale care nu știu nimic din ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Ei nu cunosc decât propriile lor programe, propriile lor personalități, neștiind absolut nimic despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru.

Prieteni, eu am plâns înaintea acelei mari adunări. Nu m-am putut stăpâni. Au fost adunări carismatice, cu multă muzică, cu tot ce contribuia la o anumită atmosferă, dar acolo nu a fost niciun cuvânt al

lui Dumnezeu, nu a fost împărtășită nicio făgăduință a lui Dumnezeu, ci erau doar lucruri care luau ochii.

Prieteni, eu o spun din nou: noi nu am urmat unor basme meșteșugit alcătuite. Noi trebuie să vă învățăm și să predicăm lucrurile pe care le-a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru. Noi trebuie să vă aducem la zi cu lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu.

Și noi îi vedem pe evrei întorcându-se în țara făgăduită pentru că după intrarea numărului deplin al celor dintre neamuri, Dumnezeu se va întoarce la Israel și mai întâi vor fi mântuiți cei 144.000 și apoi desigur, tot Israelul va fi mântuit.

Iubiți frați și surori, noi suntem la sfârșitul timpului de sfârșit. Vă rog, credeți așa cum zice Scriptura. Vă rog, luați parte la ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Vă rog, nu pierdeți ziua cercetării din partea lui Dumnezeu. Mi-ar plăcea să petrec veșnicia împreună cu voi, în slavă.

De aceea, eu trebuie să rămân credincios trimiterii pe care mi-a dat-o însuși Domnul slavei, să merg din oraș în oraș, din țară în țară. În acest timp Cuvântul este predicat prin stațiile de televiziune, și astfel putem da mai departe ceea ce au învățat și predicat apostolii.

Iubiților, fie ca Dumnezeu să fie cu voi, fie ca El să vă deschidă inimile și înțelegerea, fie ca descoperirea divină și orientarea duhovnicească să vă fie dăruite, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.